

el Tauler

Milà un mar de LLENGÜES

UNA REVISTA DE I PER A ALUMNES
DE L'INSTITUT MILÀ I FONTANALS DE BARCELONA

FOTOGRAFIA: ABRIL MORENO IR BATX A

REVISTA EL TAULER · VOLUM 4 · NÚMERO 2 · JUNY 2024
INSTITUT MILÀ I FONTANALS DE BARCELONA

- 02 Normes de participació**
- 03 Editorial**
- 05 Gent Milà**
- Entrevista a Mireia Cano
- 12 Al Milà passen coses...**
- Projecte Alia
 - L'alegria que passa... al Milà
 - Fotografies
- 26 Milà Cultural**
- El Milà surt de cultura
 - Autobiografies lingüístiques
- 31 Milà sostenible**
- L'impacte invisible d'internet
- 35 Producció literària**
- Hallo alle!
 - Hi alle!
 - Ich bin ...
 - A look into the heart of Punjab: My hometown
 - A true story
- 42**
- **Opinió / Reflexió**
 - Hora de lectura: passió o avorriment?
 - I el català?
 - A les ombres del mite
 - El Milà s'ha obert al barri
 - La vida de un estudiant de del Raval
 - Finestres del Raval
 - Juice World
 - The secrets of the Boulevard
 - Un mal radical
- 59 Drets i llibertats**
- Coeducació
 - Junts amb Palestina
- 66 Després del Milà**
- Entrevista a Elani Díaz
- 69 Racó matemàtic**
- El club de mates
 - Math challenge

Normes de participació

La participació és **lliure i desinteressada** (sobretot deslligada de les notes acadèmiques).

Els articles han d'estar d'acord amb l'**ideari** del centre i han de reflectir l'esforç i la creativitat de l'autor i no han de ser productes d'una intel·ligència artificial generativa.

Els autors han de formar part de la **comunitat educativa** del Milà i Fontanals, (professors, alumnat, personal d'administració i serveis i famílies del centre).

El treball es poden publicar **signats** per l'autor o autors, o amb **pseudònim**. En aquest cas, la identitat de l'autor ha de ser coneguda per un membre del comitè editorial com a mínim.

Cada article serà **apadrinat** per un adult, preferentment membre del claustre, que aconsellarà l'autor sobre el contingut i la forma de l'escrit.

Els articles poden presentar-se en **qualsevol de les llengües curriculars** de l'institut: català, castellà, francès, anglès o alemany. Els articles en altres llengües hauran d'anar acompanyats de la seva **traducció** al català.

Agraïrem que cada article vingui acompanyat **d'il·lustracions, fotografies o dibuixos (format jpg)** que facin més atractiva la lectura.

La data límit de lliurament d'articles per al primer número del curs vinent serà el **31 de gener**.

El format serà **digital** i està previst **imprimir** exemplars per a cada autor.

La revista publicarà **escrits, dibuixos, fotografies**, així com arxius en format **multimèdia**, per encoratjar qualsevol manifestació creativa dels alumnes.

Els articles s'enviaran en format **Word** o document **compartit** en **Drive** i les il·lustracions **en un arxiu separat en format jpg** a l'adreça **revista.mila@insmilabcn.cat**.

Editorial

FOTOGRAFIA: NINA I ELISA GONÇALVES, ARLEIDY CHÁVEZ, HADI SADAQAT
3R ESO. A-C

TOTS FEM POSSIBLE LA REVISTA

CONSELL EDITORIAL

Alumnes

Sofia Cereijo, 3r ESO C
Chastin Laquindanum, 4t C
Victor Voces, 4t C
Aries Dimatatac, 4t C
Mark Bagting, 4t C

Equip docent

Gabriel Barragán
Guillem Motos
Imma Remiro
Ana Sánchez
Bruno Caste
Jordi Gutiérrez

COL-LABORADORS

Equip docent

Esteve Bestard
Judit Terrats
Rocío Zurita
Núria Serra
Marc Gual
Mila Touris
Arantxa Illgen
Xavier Rossell
Juli Mir
Elisenda García
Octavi de la Iglesia
Natalia Borrell
Jaume Cabezeulo

COL-LABORADORS

Alumnes

Ariadna Díaz 2n ESO B
Yoel Velez Moreira 2n ESO D
Tiago Le Roux Esteller 2n ESO D
Momina Abdul-Hadi 3r ESO A
Saima Akter 3r ESO A
Arleidy Chávez 3r ESO A
Elisa Gonçalves 3r ESO A
Nina Gonçalves 3r ESO A
Fahima Begum 3r ESO A
Kashfi Ahmed 3r ESO B
Adiba Hussain 3r ESO B
Nikoll Romero 3r ESO B
Sofia Cereijo 3r ESO C
Aurora Glaenzel 3r ESO C
Liv Hernández 3r ESO C
Hadi Sadaqat 3r ESO C
Albert Sala 3r ESO C
Zibo Zhu 3r ESO C
Sumya Famida 4t ESO A
Deysmira Pérez 4t ESO A
Lina Lahihi Dahak 4t ESO B
Donnel Dalisay 4t ESO C
Ander Romero Aldana 4t ESO C
Violeta Vicente 4t ESO C
Rubén Bartholomew 4t ESO D
Lina Lahihi 4t ESO D
Yaiza Arco 1r Batx A
Avril Farina 1r Batx A
Marina Gómez 1r Batx A
Maria Herrero 1r Batx A
Abril Moreno 1r Batx A
Leyre Moreno 1r Batx A
Teresa Pujol 1r Batx A
Manuel Serrano 1r Batx A
Princess Aleli Husenia 1r BATX C
Shakhzoda Bobokulova 1r BATX C
Arman Vardanyan 1r BATX C
Adrià Vicente 2n batx A
Maria Estella 2n BATX C
Carolina Encarnación 2n BATX C
Noor Hammadi 2n BATX C
Fahad Mahmood 2n BATX C
Mehakdeep Kaur 2n BATX C
Ayesha Euness Dimaano 2n Batx C
Carolina Encarnación 2n BATX C
Anas M. el Bouazzati 2n BATX D

Gent
Milà

FOTOGRAFIA: IMMA REMIRO

Mireia Cano

ENTREVISTEM LA MIREIA,
COORDINADORA DEL MENJADOR DEL MILÀ

El Tauler (ET): Et pots presentar i presentar el teu equip?

Mireia (M): Sí, soc la Mireia, soc la coordinadora del menjador. El nostre equip està format per l'auxiliar de cuina que es diu Sandra i després els monitors que són el Lluís, la Laura, l'altra Laura, la Paula i la Maribel.

ET: En què consisteix la teva feina?

M: Ser coordinadora del menjador consisteix a coordinar tot el que és el menjar, que arribi bé als nens, muntar el menjador, vigilar que es portin bé, etc. I després cada monitor té una tasca com netejar els plats, sortir al pati per vigilar, servir el dinar...

ET: I quants anys portes treballant en aquest menjador?

M: Aquí en farà sis a l'octubre.

ET: I creus que s'ofereix una alimentació equilibrada per als alumnes? Qui és el responsable que ho sigui?

M: A la nostra empresa, Barna Lleure, tenim una nutricionista que és qui ens diu el menú de cada setmana, i sí que és equilibrat, el que passa és que als nens normalment no els agrada gaire, però és equilibrat, perquè es menja de tot.

ET: Penses que és diferent el Milà d'altres menjadors?

M: Sí. El Milà és diferent en tot. El Milà és el Milà. No té res a veure amb cap menjador.

ET: En quin sentit?

M: Jo també treballo al Collaso, muntant només el menjador. Allà és molt diferent. Jo crec que el Milà és... Quan entres a treballar aquí és com un món a part, llavors tot et sembla bé... Per mi el Milà ha sigut una meravella.

EL MILÀ ÉS DIFERENT EN TOT. EL MILÀ ÉS EL MILÀ. NO TÉ RES A VEURE AMB CAP MENJADOR

ET: Ha de ser complicat gestionar temes de nutrició, al·lèrgies i intoleràncies, diferències culturals, temes de salut... Com ho feu?

M: Aquí, quan s'apunten al menjador els nens, es passa un qüestionari i cadascú ha de dir si és halal, al·lèrgic, intolerant o el que sigui. Llavors, nosaltres l'enviem a l'empresa, i l'empresa ja ens envia el dinar de cadascú separat, per això no hi ha cap problema.

ET: Trobes difícil treballar amb adolescents amb gana?

M: No. No és difícil, perquè a mi m'agrada. Potser a un altre no, però a mi m'encanta.

ET: Per què creus que hi ha pocs homes treballant amb tu? Sempre és així?

M: Sí, sempre és així. De fet, ara és quan hi ha més homes treballant, però és cert que és difícil que vulguin treballar aquí. També és veritat que aquesta feina són molt poques hores, normalment són estudiants que venen, però sovint els homes no volen treballar aquí.

I ET: Com n'és d'important l'opinió dels alumnes sobre el menjar?

M: És molt important perquè a la fi són ells els que mengen el dinar, i llavors, si els agrada o no, sempre podem fer de més o de menys perquè puguin repetir.

ET: Has notat si l'opinió de professors i d'alumnes és diferent respecte al menjar?

M: Hi ha opinions de tot. Hi ha gent que li agrada tot i gent que no li agrada res, i de professors també.

ET: Els alumnes mostren bons hàbits?

M: No. De fet, crec que el dinar que fan aquí al menjador és el millor hàbit que tenen durant tot el dia. I això que nosaltres potenciem molt els bons hàbits quan venen.

ET: Els alumnes han d'aprendre hàbits al menjador o ja s'han de portar de casa?

M: Jo crec que una part l'haurien de portar de casa, la feina feta estaria molt bé. Però és veritat que aquí també poden agafar bons hàbits. També hi som per això.

ET: Tens alguna proposta de millora per al menjador?

M: Bé... en tinc alguna. El que passa és que ara el tema del menjador està una mica enlaire perquè aquest any ha sortit a concurs. Però sí, m'agradaria que el dinar fos més atractiu als ulls,

per exemple, perquè potser si ho fessin d'una altra manera, encara que fos peix, se'l menjarien millor.

ET: Això facilitaria moltes coses, no?

M: Sí, perquè a vegades arribar... Clar, no és el mateix que els posis un peix al forn que un peix arrebossat, no? Estaria molt bé que quan els nens vegin el dinar diguin: "Ostres, doncs m'ho vull menjar".

... NOSALTRES POTENCIEM MOLT ELS BONS HÀBITS...

ET: Des que arribes aquí quines coses fas i fa el teu equip. Ens ho pots resumir?

M: Bé, jo és faig dues hores també al Collass. Llavors, arribo molt d'hora, vaig al Collaso, munto les taules i després aquí posem el dinar, la fruita, muntem les taules, els gots, l'aigua, i després venen els nens. Passem llista... ells fan l'esforç de portar la seva safata, de recollir-la... Però s'ha de gestionar bé un menjador, perquè, a més, entren més de cent nens a la vegada.

Vull dir que a vegades, quan algun professor em diu: "Clar, és que jo el tinc a classe". Ja, tu el tens a classe, però en tens 20, 25, 30. Nosaltres aquí en tenim 130, 140 a la vegada. I bé, has de saber portar-ho i gestionar bé la feina. Has de donar una mica de confiança, estimar-los, abraçades... Però, clar, també t'has de posar seriosa moltes vegades i aquí també he tingut nens que he hagut d'expulsar.

ET: I aquests diries que són els moments més difícils que has viscut aquí?

M: No, jo crec que el més difícil és gestionar un conflicte perquè són nois més alts que jo, estic al mig i a més, a vegades es barallen per res. O per coses que potser venen de fora i les porten aquí al menjador. I és molt difícil gestionar-ho. I jo tinc una frase, i és la meva frase clau. Jo què us dic sempre? "Que si os queréis pegar, en mi comedor no!"

ET: Què és el que més t'agrada?

M: Que m'expliquin els seus problemes,

venen i volen estar aquí amb mi, saltar-se classes i m'agrada parlar amb ells. Tenen tot un món per descobrir, i a mi m'agrada molt.

ET: I creus que cal més reconeixement a la vostra feina?

M: Bé... Jo crec que després d'estar aquí sis anys hem millorat una mica, una mica. Però això no és una cosa que m'importi gaire.

ET: Algun comentari que vulguis afegir?

M: No, que estic molt contenta, a mi m'agrada molt treballar aquí. M'agrada estar amb els alumnes, tinc un bon equip i estic contenta.

ET: Quin és el secret que hi hagi tan bon ambient aquí al menjador?

M: No ho sé, suposo que és... temps, perquè també porto molts anys i hi ha molts alumnes que des de primer van pujant i els vaig tenint tots els anys i després la veritat és que ha canviat molt el menjador perquè, quan jo vaig començar, els nens s'escapaven del menjador. Moltes baralles... I ara doncs no volen marxar. No volen marxar del menjador, sona el timbre i els tinc aquí. Suposo que és donar-los confiança i saber portar-los. I és que això que veig aquí no ho havia vist, o sigui, aquest bon rotlló i aquesta confiança... és molt maco. Aquest és el nostre reconeixement. Aquest és el que a mi m'agrada. Si hi penso potser ploro una mica i tot...

ET: Moltes gràcies, Mireia, per accedir a aquesta entrevista.

M: A vosaltres.

**A: Lina Lahihi Dahak i Rubén Bartholomew
4t ESO D i B
P i F: Ana Sánchez**

Al Milà
passen coses...

FOTOGRAFIA: IMMA REMIRO

Projecte Alia

Què és el que fa que un artista musical sigui original? Podríem considerar les intel·ligències artificials artistes originals? Si fos així, a qui atribuïm el mèrit, al programador o al programa? L'impacte que han generat les intel·ligències artificials ha provocat debat sobre els dilemes que comporten. Avui dia es qüestiona la moral del seu ús i Lluís Nacenta i Ana Dueso-Barroso per a introduir el projecte ALIA ens donen la iniciativa per a plantejar-nos com afecten les noves tecnologies el món actual.

QUÈ ÉS EL QUE FA QUE UN ARTISTA MUSICAL SIGUI ORIGINAL?

El projecte ALIA té com a objectius la creació artística d'una composició musical a partir de diverses intel·ligències artificials, però sobretot, fer notar l'enllaç que comprèn moltes àrees com són la cultura, la creació literària i musical, i la ciència i tecnologia, per obtenir-ne de l'experiència una nova noció de les noves tecnologies.

Els alumnes de primer de Batxillerat Científic que duem a terme l'assignatura de programació vam tenir l'oportunitat d'assistir a diferents convocatòries organitzades pel CCCB a les quals participem diferents centres educatius de Barcelona en col·laboració amb organitzacions de divulgació científicotecnològica.

Després de la primera sessió amb Lluís i Ana, vam conèixer la Louise Amoore en una segona convocatòria amb altres instituts. A la conferència es va parlar sobre la utilitat que li donem les persones als algorismes i l'ètica del núvol. Pel que fa als algorismes, són seqüències que segueixen ordres que s'actualitzen i, per tant, aprenen, però, són responsables? Amoore parla sobre l'impacte sociopolític que té el seu ús. A més a més, també es va posar sobre la taula els algorismes en relació amb les entrevistes de treball i la política de seguretat, on es va comentar que tot era una combinació de formes d'automatització, dades biomètriques, perfil racial algorítmic, biaixos de discriminació, etc.

Més endavant vam visitar l'exposició *Intel·ligència artificial* per gaudir d'una bona estona i entendre millor les noves tecnologies de més a prop. Allà vam trobar una obra de Maria Arnal creada, òbviament, amb intel·ligència artificial. La seva obra és una instal·lació on el visitant canta per reproduir les mateixes notes musicals amb la veu sintetitzada de l'artista i té com a objectiu la recollida de moltes veus diferents per crear una nova composició comuna. Després d'un mes, vam tenir una xerrada interactiva amb Arnal on va exposar la trajectòria del seu projecte, de com el va dur a terme i la seva estratègia.

SÓN RESPONSABLES, ELS ALGORISMES?

A la cinquena sessió, Josep Berral i Marina Prats van explicar com és l'entorn a Barcelona Supercomputing Center (lloc que vam tenir l'ocasió de visitar). Aquest centre se centra en la recerca, desenvolupament i educació en les àrees de computació d'alt rendiment, i opera diverses supercomputadores, incloent-hi MareNostrum, que es classifica entre les supercomputadores més poderoses d'Europa i el món. MareNostrum proporciona potència informàtica per a una àmplia gamma d'aplicacions científiques i d'enginyeria, abordant bioinformàtica, ciència de materials i més. Tanmateix, també van explicar com funcionen les aplicacions que fan servir les intel·ligències artificials i el màrqueting, on els algorismes mostren a cada usuari un contingut diferent en funció del seu interès i consum de contingut.

Després de l'etapa prèvia d'investigació, vam començar amb la producció musical que va tenir lloc al taller amb Tim Colishaw i Constanza Piffardi. Ells ens van ensenyar diverses eines de les quals partir, així com una pàgina web amb la codificació ja predeterminada perquè rebí instruccions com el conegut ChatGPT, però amb àudios, i altres per al muntatge musical, visual i estructural del producte. Aquesta trobada només va ser una introducció perquè els alumnes tinguéssim una idea, una projecció, de la cançó plantejada per crear la definitiva de cadascun i que estigui dins de les nostres expectatives fent servir exclusivament les intel·ligències artificials. El 14 de maig va ser quan es van presentar les cançons de tots els instituts que es van treballar a classe i va ser, finalment, la cloenda del projecte ALIA.

LES MÀQUINES ES CONVERTEIXEN EN COL·LABORADORS CREATIUS

Durant les sessions que hem compartit, hem explorat les fronteres de la creativitat i la innovació mitjançant el projecte ALIA i altres iniciatives que ens han obert les portes a un món de possibilitats on les màquines es converteixen en col·laboradors creatius. A través de les conferències i exposicions, hem examinat l'impacte sociopolític dels algorismes i les implicacions ètiques de la seva aplicació en diferents àmbits de la vida quotidiana. Hem après com les tecnologies emergents com les intel·ligències artificials estan transformant la manera com consumim cultura i interactuem amb el món que ens envolta.

A: Princess Aleli Husenia

1r BATX C

P: Xavier Rossell, Juli Mir

Aquí teniu una mostra dels treballs elaborats pels alumnes dins el projecte.
La tria no ha estat fàcil donada la qualitat de tots. Felicitats!

Intro projecte
Alia

A: Juli Mir

Nedant sense
control

A: Andrew Pérez
1r BATX C

Noves Ales

A: Princes Aleli
1r BATX C

Milà temple
de l'avoriment
(Només cançó)

A: Pol Ballbé
1r BATX C

L'alegria que passa... al Milà

Mila Tourís

Els nostres joves de 2n de Batxillerat de Literatura Dramàtica ens regalen dues creacions ben diferents inspirades en aquesta obra de Santiago Rusiñol. Per una banda, el poema escrit per l'Adrià Vicente, i, a l'altre extrem, el rap de la Dana Trilla i l'Alexia Rodenas, que veureu obrint el QR corresponent. Que ho gaudiu moltíssim!

Mila Tourís

Aquí estic, un lloc ben trist.
On la tranquil·litat és la reina dels mals.
Viu gent que només pensa en els calés.
Viu gent només de l'avorriment.

Si l'art és part de la vida
seràs enterrat viu o desterrat de la vila.

Aquest poble és Castellar de la pena.
Prepara't per sentir cantar la sirena.
Dolor i mort només t'espera,
si travesses el pont cap a Castellar de la pena.

Fuig! No t'acostis, no t'apropis.
Els seus ciutadans no et deixaran anar.

Fins i tot el diable no hi va voler entrar.
Per por a no poder sentir l'art
i no poder escapar.

Un circ va ser cremat,
Un músic de carrer, multat.

Si entres, la teva esquena dura quedarà.
No et naixeran ales i mai d'una sortiràs.

Adrià Vicente
2n BATX A

SER O NO SER

FOTOGRAFIA: IMMA REMIRO

FOTOGRAFIA: IMMA REMIRO

FOTOGRAFIA: IMMA REMIRO

FOTOGRAFIES: ALBERT SALA, AURORA GLAENZEL 3R ESO C
IMMA REMIRO

FOTOGRAFIES: ALBERT SALA, AURORA GLAENZEL 3R ESO C
IMMA REMIRO

FOTOGRAFIA: IMMA REMIRO

FOTOGRAFIA: NIKOLL ROMERO 3R ESO B

FOTOGRAFIA: IMMA REMIRO

FOTOGRAFIA: NÚRIA SERRA

Milă culturală

FOTOGRAFIA: ABRIL MORENO IR BATX A

El Milà surt de cultura

Aquest curs l'institut ha continuat amb el projecte "El Milà surt de cultura", en què es fan sortides a concerts, teatres o auditoris, siguin gratuïtes siguin amb un preu reduït, i sempre amb possibilitat de beca per a tota la comunitat escolar: alumnes, professors, PAS, famílies i acompanyants.

Jo vaig participar en una sortida a l'Auditori de Barcelona a escoltar unes obres del compositor barroc Antonio Vivaldi: *Il Proteo ò sia Il mondo al rovescio*, *La tempesta di mare* i la més que coneguda *Le quattro stagioni*, totes dirigides pel director d'orquestra Jordi Savall amb l'orquestra Le Concert des Nations Féminin.

En el personal em vaig emocionar bastant perquè va ser la primera vegada que assisteixo a un concert seriós i professional. Vaig presenciar una actuació impecable sobretot de les

protagonistes del concert: les violinistes, que transmetien una passió increïble en tocar.

Totes les músiques que van tocar me les sabia perquè les havia escoltat algun cop, però no coneixia res més i aquesta ha estat una oportunitat per aprendre més sobre el tema. En general, m'han agradat totes les peces, però la que més ha estat *Le quattro stagioni*.

Animo totes les persones del Milà i Fontanals que participin en aquestes sortides perquè mereixen molt la pena pel preu que tenen. Trobareu cartells amb la programació per tot l'institut i us podeu adreçar al Gabriel Barragán o a la Cristina Abelló o passar a reservar directament a secretaria.

A: Arman Vardanyan
1r BATX C

P: Gabriel Barragán

F: Arantxa Ilgen

Autobiografies lingüístiques

La primera llengua que vaig parlar i aprendre a la meua vida va ser el bengalí. Vaig néixer a Bangladesh i es va convertir en la meua llengua materna. Aquesta llengua la utilitzàvem tots a casa, i ja començava a formar les meves primeres paraules, frases, amb només tres anys. La vaig aprendre gràcies als meus familiars i anant a l'escola a Bangladesh.

A Bangladesh també es parla molt l'anglès, podríem dir que és la segona llengua més parlada. A causa d'això, l'anglès s'ensenya a les escoles des que som ben petits. Va ser als quatre o cinc anys quan vaig començar a anar a l'escola, i vaig començar a aprendre-la, i a poc a poc la vaig millorar.

La tercera llengua que vaig incorporar a la meua vida va ser el castellà. Tot va començar quan vam deixar Bangladesh i vam viatjar cap a Barcelona amb la meua mare. Barcelona es va convertir en la meua nova llar. Al principi em va resultar molt difícil comunicar-me, no obstant això, el meu pare va ser qui em va ensenyar les primeres paraules en castellà. Després, quan vaig començar

a anar a l'escola Rubén Darío, vaig aprendre més i més fins a entendre i parlar molt bé aquesta llengua.

El català va ser la quarta llengua que començava a assimilar. La meua història amb el català és semblant a la del castellà. Només que la llengua catalana la vaig aprendre a l'escola, és veritat que em va costar molt, però finalment he acabat dominant-la. Fins i tot a l'escola vaig anar a l'aula d'acollida, i allà va ser quan vaig acabar parlant-la correctament.

Ara, fa només tres mesos, he començat a aprendre francès com a optativa a l'institut. És una nova etapa i, malgrat que si ho comparo amb les altres quatre llengües que conec m'està sent més complicat aprendre'l, estic realment emocionada, començar a aprendre una llengua com el francès m'obrirà un futur ple d'oportunitats. Encara que no en sàpiga gaire, confio que amb el temps aprendré més coses i començaré a parlar-lo fluidament.

A: Adiba Hussain
3r ESO B

P: Elisenda Garcia

Em dic Sofia, tinc 15 anys, i des que vaig néixer a casa parlem català, així que és la meua llengua materna.

Penso que el català és una llengua molt bonica, però desgraciadament s'està perdent ja que ara hi ha molta més gent que parla castellà en comptes de català, això fa que sobretot a l'entorn de l'escola ja no se senti gairebé el català, només castellà i molt poques vegades altres llengües com l'àrab o el bengalí.

També parlo anglès des de primària, em sembla una llengua molt necessària, ja que es parla quasi a tot el món i és una forma de comunicar-se amb altres persones, també crec que és molt important perquè té molta història darrere i hi ha molta cultura diversa. Així mateix, des de primària vaig aprendre a parlar el castellà, en aquell moment no l'utilitzava gairebé mai si no era a les classes de l'assignatura, però ara és molt diferent.

L'utilitzo molt en el meu entorn perquè tothom parla castellà, a l'escola, a les botigues, fins i tot la majoria dels meus amics; però a casa sí que parlem català.

Creo que el castellà és una llengua molt extensa i és molt interessant ja que depèn d'on estiguis d'Espanya té un accent o un altre, i això em sembla molt bonic.

A l'ESO vaig començar a aprendre l'alemany ja que a l'optativa l'aprenem, també és la segona llengua estrangera. Encara que el parli una mica, em costa perquè encara em queda molt per descobrir, tampoc l'utilitzo en cap moment del dia a no ser que toqui classe d'optativa, això pot fer que el meu nivell sigui més baix.

També m'agradaria aprendre japonès o coreà perquè m'encantaria anar algun dia a visitar aquests països, des de ben petita que ha sigut el meu desig. Sé que són idiomes que tenen una escriptura diferent i que segurament trigaré molt en aconseguir-ho, però ho voldria intentar.

A i I: Sofia Cereijo
3r ESO C

P: Elisenda Garcia

Em dic Kashfi Ahmed, vaig néixer el 23 de juny del 2009 a Barcelona, i actualment tinc 14 anys. La meva relació amb els idiomes no és gaire fascinant, ja que crec que la meva experiència és força comuna. En total, sé parlar 5 idiomes: el català, el castellà, l'anglès, el bengalí i una mica de francès.

Per començar, la meva llengua materna és el bengalí, pel fet que els meus pares són d'allà, un país que està situat en el sud d'Àsia. Així que quan era petita el primer idioma que vaig aprendre va ser el bengalí.

A mesura que anava creixent, els meus pares em posaven dibuixos animats en anglès i castellà. A més a més, vaig tenir una professora que venia a casa meua per ensenyar-me anglès, també anava a una acadèmia on ella ensenyava anglès bàsic.

En iniciar la meua etapa escolar amb 3 anys, vaig adquirir la destresa lingüística per comunicar-me fluidament tant en català com en castellà. Després, quan vaig començar la secundària, vaig triar francès com a assignatura optativa, i així és com estic aprenent l'idioma francès. D'altra banda, quan era més petita, assistia a classes de l'Alcorà per aprendre a llegir en àrab. Tot i això, només vaig aprendre a llegir-lo i no sé parlar l'idioma.

En conclusió, puc parlar 5 idiomes i tinc el desig d'aprendre'n més per poder comunicar-me amb més persones, explorar el món a través dels viatges i submergir-me en noves cultures.

A: Kashfi Ahmed

3r ESO B

P: Elisenda Garcia

Fotografia: Aries Dimatatac

4t ESO C

The background of the page is a photograph of a paved surface, likely a sidewalk or plaza, with shadows cast by people walking. In the foreground, there is a blurred bouquet of flowers in shades of orange, yellow, and red. An orange rounded rectangular box is positioned in the upper left quadrant, containing the title text.

Milà Sostenible

FOTOGRAFIA: NINA I ELISA GONÇALVES, HADI SADAQAT, ARLEIDY CHÁVEZ
3R ESO A-C

L'impacte invisible d'internet

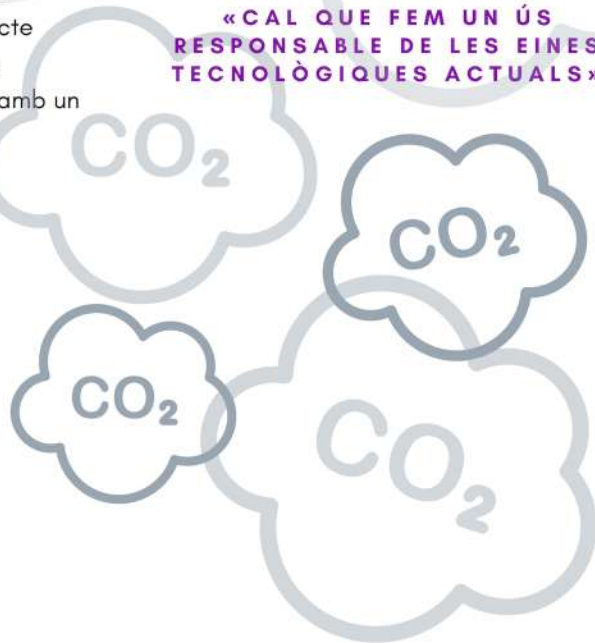
Avui dia, internet s'ha convertit en una peça clau de les nostres vides i el fem servir per a moltes coses en el nostre dia a dia, tant per fer servir les xarxes socials com cercar la solució dels deures de matemàtiques. Aquesta activitat, però, sembla que no tingui cap efecte en el nostre entorn. Quan fem servir un full de paper o pugem al cotxe tots som conscients en un grau o un altre que això té un impacte mediambiental, però i la nostra activitat a internet? Som conscients de l'impacte que té?

Les dades varien una mica segons la font, però, per exemple, mirar un vídeo de YouTube d'una hora tindria un impacte aproximat d'1 kg de CO₂ alliberat a l'atmosfera. L'equivalent a fer 5 km amb un cotxe de benzina.

A més a més, amb l'auge d'intel·ligències artificials com ChatGPT, s'ha començat a veure com aquestes tenen un impacte mediambiental descomunal, molt superior al d'una simple cerca a internet. Això és degut al fet que processar una quantitat de dades tan gran és molt costós tecnològicament, i per això calen màquines més potents que consumeixen molta més energia.

La solució, però, no és deixar de fer servir aquestes eines digitals, sinó que cal que en fem un ús responsable.

«CAL QUE FEM UN ÚS RESPONSABLE DE LES EINES TECNOLÒGIQUES ACTUALS»

**ALGUNS CONSELLS QUE PODEU APLICAR
PER REDUIR LES VOSTRES EMISSIONS:**

Fes neteja digital: mantingues el correu i Google Drive al dia i esborra tots aquells correus brossa, fotos i vídeos que ja no necessites.

No facis servir ChatGPT com a cercador: no facis preguntes que pots trobar perfectament a internet a ChatGPT. Consumeix molta més energia i sovint et dona respostes incorrectes!

Fes servir un bloquejador d'anuncis: els anuncis produeixen gran part de les emissions derivades d'internet. I a sobre gaudiràs d'una experiència més còmoda.

Omple la barra d'adreces d'interès: si fas servir un lloc web sovint, en lloc de cercar-lo cada vegada que vols accedir-hi, afegeix-lo a les adreces d'interès per reduir el teu impacte.

Baixa la resolució dels vídeos: sovint veiem vídeos al mòbil a més resolució de la que podem apreciar a una pantalla tan petita. Plataformes com YouTube o Twitch deixen configurar una resolució personalitzada (recomano 480p).

**A: Ander Romero Aldana
4t ESO C
P: Octavi de la Iglesia
Natalia Borrell**

FOTOGRAFIA: ALBERT SALA 3R ESO C

Producció literària

FOTOGRAFIA: NINA I ELISA GONÇALVES, HADI SADAQAT, ARLEIDY CHÁVEZ
3R ESO A-C

m fünf vor acht “anar a
l’escola”

ALE

“ana

“m

Hallo alle!!

Hallo alle! Ich heiße Ariadna und ich bin dreizehn Jahre alt. Ich wohne und komme aus Barcelona. Ich wohne mit meinem Vater, Mutter, Großvater und zwei Hund. Ich praktiziere gern MuayThai.

Ich habe dunkelblonde, mittellange Haare und braune Augen. Ich bin ungefähr einsiebziger Meter groß, schlank und hellhäutig. Ich sehe eine schlaue und fähige Person aus. Heute trage ich ein schwarzes T-Shirt und eine schwarze Hose. Außerdem trage ich weiße Schuhe. Ich trage auch eine goldene Brille.

Um sieben Uhr stehe ich auf. Ich ziehe mich an und putze die Zähne. Um fünf vor acht gehe ich los und ich komme an der Schule. Um halb drei verlasse ich die Schule und ich esse zu Mittag. Um sechs Uhr gehe ich zum MuayThai am Dienstag, Donnerstag und Freitag. Um halb acht komme ich nach Hause und esse zu Abend. Und um zehn Uhr gehe ich schlafen.

Tschüss!

A: Ariadna Díaz Puértolas

2n ESO B

P: Rocío Zurita

Um zehn

“dormir”.

Um

“anar a

ALE

Hi alle!

Hi alle! Mein Name ist Liv. Ich bin 14 Jahre alt und ich wohne in Barcelona und ich komme aus Spanien. Ich habe einen Bruder. Er ist 17. Ich wohne mit meiner Mutter und meinem Bruder. Wir haben einen Hund.

Meine Hobbys sind Schlafen, Tanzen und Backen. Ich mag keine Technologie. Ich mag Pizza und liebe Nuggets.

Meine Haare sind hellblond, glatt und lang. Ich habe große, braune Augen. Ich bin 1,70 groß und schlank. Ich bin eine positive, sportliche und freundliche Person. Ich trage eine schwarze Hose, ein weiß T-Shirt, weiße Schuhe und eine graue Jacke.

Um sechs Uhr stehe ich und ziehe mich an. Dann trinke ich Actimel, weil ich keinen Hunger habe. Ich gehe zur Toilette und putze meine Zähne und mein Gesicht. Dann schminke ich mich und gehe um acht zur Schule. Um halb drei komme ich nach Hause zurück. Dann esse ich und mache meine Hausaufgaben. Um halb fünf treffe ich Freunde und komme um acht nach Hause. Und um halb neun esse ich dann zu Abend. Und schließlich putze ich um halb zehn meine Zähne, entferne mein Make-up und gehe schlafen.

Tschüss!

A: Liv Hernández
3r ESO C
P: Rocío Zurita

Ich bin...

Ich bin Donnel und ich bin 16 Jahre alt. Ich komme aus die Philippinen, aber ich wohne in Barcelona. Ich habe zwei Brüder und eine Schwester. Meine Hobbys sind Lesen und Videospiele spielen.

Ich habe schwarze kurze Haare und braune Augen. Ich bin 1,76m groß und mein Gewicht ist neunundsechzig Kilo. Ich bin organisiert und optimistisch

Mein Tag beginnt um sechs Uhr und ich esse mein Frühstück. Dann putze ich meine Zähne. Mein Unterricht beginnt um 8 Uhr und endet um halb zwei. Nach der Schule komme ich nach Hause. Dann esse ich mein Mittagessen und ich mache die Hausaufgaben. Dann putze ich mein Haus. am Ende habe ich Freizeit.

Heute trage ich einen braunen Pullover , schwarze Hosen, und zwei schwarze und rote Sportschuhe .

A: Donnel Dalisay
4° ESO C
P: Rocío Zurita

FOTOGRAFIA: ABRIL MORENO 1R BATX A

A Look into the Heart of Punjab: My Hometown

Situated in the heart of Punjab, my hometown carries a unique charm that captivates both residents and visitors alike. Among the lush green fields, my village stands as testament to the simplicity and richness of rural life.

Walking through the narrow streets, the vibrant bazaars/marketplaces come alive with the hustle and bustle of locals. The aroma of spicy street food circulates through the air, tempting the taste buds. The rhythmic beat of traditional Punjabi music echo during seasonal celebrations, where everyone gathers to dance the energetic Bhangra. Our ancient mosque, with its graceful towers, stands as a symbol of our shared faith and community.

In this traditional village, each corner holds a story of its own. From the crowded markets to the lively festivities, my hometown flourishes with a simple beauty that binds its people together. As the sun sets over the fields, the echoes of shared laughter and the aroma of home-cooked meals endure, ensuring that no matter where life takes us, the soul of the village remains an eternal part of our being.

A: Fahad Mahmood & Mehakdeep Kaur
2n Batx C
P: Ana Sánchez
F: Pexels

A true story

Every year, my family and I gather at our grandparents' house to celebrate Christmas. We always decorate the house, prepare dinner and gather around the table together. Nonetheless, last year was disrupted by something that affected our Christmas tradition.

Everything started a few weeks earlier, as a family we had a little trip to Belgium during Halloween. We were all having fun when suddenly my little sister Naia started acting weird. She was having trouble breathing. We called the emergency services as soon as possible, but nobody answered our calls, so we had to go back to our apartment to rest.

After returning home, Naia was feeling terrible. She wasn't able to breathe through her nose, and she also stopped being as energetic as she used to. We visited the doctor several times until we were told that an operation was needed. I was

very worried about her because I knew that she would need to be strong enough to get through it.

Her treatment lasted almost two months. Then, they finally announced when she would receive surgery. We were very nervous about that because they also explained to us the treatments we had to put her through. I felt very sorry for her because she was too young to be suffering.

Despite this difficult period of Naia's nearly three-week stay in the hospital, which coincided with the Christmas holidays, her resilience and strength prevailed, and today, she stands more empowered and energetic than ever. We will never forget those difficult moments but I know Naia's journey is an example of hope, determination and courage during hard times and I will always love her for that.

A: Ayesha Euness Dimaano

2n Batx C

P: Ana Sánchez

P: Pexels

Reflexió / Opinió

FOTOGRAFIA: MARINA GÓMEZ | MARIA HERRERO 1R BATX A

Hora de lectura: passió o avorriment?

La majoria d'instituts de Catalunya tenen una o mitja hora de lectura. La lectura es considera una part important de l'aprenentatge, ens ajuda a l'adquisició, la reproducció del coneixement i a la comprensió de textos escrits. Al meu institut, l'institut Milà i Fontanals, tots els dies abans del pati fem 30 minuts de lectura, però en el cas de la meua classe no funciona molt bé.

Els dilluns i els dimarts, tenim lectura amb una professora, els dimecres i divendres amb un professor i els dijous amb un altre. En el primer cas, mirem vídeos de "L'aprenent", un canal de televisió que ens ensenya com són els treballs a diferents oficis. Els dimecres i divendres són els dies que més silenci hi ha, no perquè tothom estigui llegint, sinó perquè aquell professor deixa escoltar música si hi ha silenci. Poques persones llegeixen, jo soc una d'elles. Finalment, els dijous llegim una notícia entre tots i fem com un debat.

Jo penso que està bé que un dia llegim un article i el comentem, un altre fem lectura individual, i un altre llegim el mateix llibre tota la classe. Però això no és el que fem exactament.

No sé com és la lectura a les altres classes, però a la nostra jo crec que, potser perquè funcioni millor, podríem fer tres dies de lectura compartida, tots amb el mateix llibre o llegint un article, i els altres dos dies lectura individual. Encara que, si per mi fos, posaria quatre dies de lectura individual i un per llegir un article i comentar-ho entre tots.

En conclusió, jo crec que algunes persones que no els agrada la lectura, potser han llegit un llibre que no els ha agradat gens i es pensen que tots els llibres són així, o encara no han trobat quin tipus de llibres els agrada. A mi m'ha passat alguna vegada que començo a llegir un llibre i per més que li intento donar una oportunitat, no m'agrada gens, però normalment, si comences a llegir un llibre i et vas imaginant la història com si estiguessis dins, la lectura es torna un passatemps o fins i tot un hobby.

A: Lina Lahihi
4t ESO D

P: Judit Terrats
P: Pexels

I el català?

Ja fa uns anys que el català pateix una davallada en molts àmbits i, malauradament, l'educatiu no se'n salva. Al nostre institut, el panorama no és gaire esperançador, ja que el català, sobretot entre els alumnes, té un ús residual.

A l'institut, sovint podem veure gent catalanoparlant que canvia al castellà ben ràpid quan algú s'hi dirigeix en aquesta llengua. No només alumnes, un àmbit en què la lluita sembla perduda, bona part dels professors i professores, si bé són més reticents, acaben cedint.

D'altra banda, però, segons un estudi fet per l'Idescat l'any 2018, el 95% dels habitants a Catalunya poden entendre el català, dada que contrasta amb el 31% que es dirigeix en català com a llengua inicial. Amb unes matemàtiques bàsiques podem veure que hi ha com a mínim un 59% de la població que es dirigeix en castellà, però entén el català. Si els responem en castellà, més de la meitat de les nostres converses seran en castellà sense cap necessitat.

A l'institut, malgrat que és veritat que els que tenim el català com a llengua materna som pocs, el percentatge de gent que l'entén hauria de ser (exceptuant la gent de l'aula d'acollida) prou per mantenir perfectament converses del dia a dia; al cap i a la fi, les classes les fem majoritàriament en català.

A més a més, sovint podem veure com la gent es dirigeix en castellà a persones que només parlen àrab, tagàlog o una altra llengua que no és el castellà o el català. Crec que és molt important plantejar-se el perquè.

Amb aquest article no pretenc, i espero que no ho sembli, que no parlevi castellà mai, amb ningú. Senzillament, que us ho penseu dues vegades abans de canviar al castellà quan s'adrecin a vosaltres.

A: Ander Romero
4t ESO C

P: Judit Terrats

I: Lluís Juste de Nin (1982)

A les ombres del mite

LA TRÀGICA HISTÒRIA D'ORFEU I EURÍDICE

El viatge a l'inframón i la temptació de mirar enrere: una reflexió sobre la tragèdia i l'amor al mite d'Orfeu i Eurídice i una reflexió personal

El relat mític d'Orfeu i Eurídice, marcat per l'amor, la música i la tragèdia, narra com Orfeu baixa a l'inframón per rescatar la seva estimada, però la seva imprudència el condemna a perdre-la per sempre. Aquesta perdurable història explora la força de l'amor i la fragilitat de l'existència humana.

Jo he arribat a escollir aquest mite perquè una vegada estava navegant per internet, i de cop vaig veure un vídeo a suggeriments que deia tal que així: "La tràgica història d'amor d'Orfeu i Eurídice". I em va sobtar perquè a mi normalment no em sortien aquesta mena de vídeos, llavors la meua curiositat va fer que polsés al vídeo. Després de visualitzar el vídeo, em vaig quedar amb les ganes d'explorar més sobre aquest món perquè em semblava molt interessant i sobretot molt misteriós.

El que més em va motivar a donar-li clic al vídeo va ser la miniatura del vídeo, ja que sortia el quadre de Pedro Pablo Rubens. On es veia reflectit, de manera pictòrica, el mite. Arran d'aquí se'm va presentar l'opció d'escollir un tema per al

meu treball de recerca de batxillerat, llavors vaig trobar aquesta oportunitat una excel·lent elecció per aprofitar-la i desenvolupar més aquest tema que tant m'ha interessat. A continuació vaig escollir més específicament quina branca del tema escollir, i em vaig decantar per fer una recerca sobre com Pedro Pablo Rubens desenvolupa la mitologia als quadres. I a partir d'aquí vaig fer el meu treball de recerca reglamentari i obligatori de batxillerat i em va semblar un treball i un projecte molt bonic de realitzar, perquè la mitologia, en aquest cas a l'art, era un tema que no tenia present, per tant, a mesura que he anat fent el treball m'he nodrit moltíssim en l'àmbit mitològic i en l'àmbit pictòric. I vaig arribar a la conclusió que era un tema que m'havia agradat moltíssim i que no me'n penedeixo d'haver fet el treball de recerca sobre aquesta temàtica.

A mi, personalment, em va interessar moltíssim sobretot per un factor, i era que darrere d'un quadre sempre hi ha una història molt profunda. Llavors jo volia arribar a més, volia entendre el quadre,

Orfeu i Eurídice. P.P. Rubens i taller 1636-38

és a dir, volia sentir el quadre amb més passió, motivació i ganes. Llavors a cada quadre de Rubens que analitzava per al meu treball de recerca em sentia molt més nodrit després de la recerca d'informació. Una vegada t'informes, et sents més familiaritzat amb el quadre, i per tant pots comprendre l'excel·lent o tràgica història que hi ha darrere.

I sobretot m'ha interessat també pel fet que les històries que hi ha darrere els quadres que jo he analitzat, són mites. I com els mites són històries d'éssers superiors, déus o semideus fa que la història que es conta sigui més espectacular i et capta l'atenció amb més facilitat. I, a l'època, s'inventaven els mites per donar explicació a fets que en aquell moment no tenien explicació, com per exemple fenòmens meteorològics o físics. Llavors per aquesta raó existeixen i perduren al llarg de la història aquests personatges tan peculiars.

Encara que els mites els trobi espectaculars i fabulosos no deixen de ser històries fictícies per a mi, pel fet que soc musulmà i no crec en res més que en l'Alcorà. Però respecte totes les persones que creguin i pensin que els mites puguin arribar a ser reals alguns, i no ficticis com se'ls coneix.

Especialment, he escollit aquest mite per a aquest article perquè és el que més m'ha cridat l'atenció dels que he analitzat per al meu treball de recerca. La tràgica història d'amor d'Orfeu i Eurídice crec que reflecteix molt bé el que és patir per amor, i em sembla una història i una representació pictòrica molt interessant per a qualsevol persona.

A: Anas M. el Bouazzati

2n BATX D

P: Arantxa Illgen

Peter Paul Rubens

El Milà s'ha obert al barri

ESTIC MOLT A FAVOR QUE EL TEATRE DEL MILÀ, EL MILÀWAY, S'HAGI OBERT AL BARRI

Gràcies al fet que el Milàway s'ha obert al barri, els alumnes tenim l'oportunitat d'anar gratuïtament a veure obres de teatre o a actes de ball contemporani i altres.

El que vull dir amb tot això és que no li veig la part dolenta d'obrir la sala al barri. Ara podem veure altres actes que es fan fora de l'institut, i així també aprofitem el nostre teatre.

Jo personalment ja he aprofitat i he assistit a alguns actes que s'han fet, jo penso que està molt bé que ens donin entrades gratuïtes als alumnes, ja que molts de nosaltres quasi no anem al teatre perquè no se'ns dona l'oportunitat i això és un bon motiu per anar a veure l'art que es fa al Milàway.

Potser no a tothom li fa il·lusió anar al teatre, però per a alguns alumnes del Batxillerat escènic o alumnes de l'ESO que els agradi l'art és molt interessant poder viure aquestes experiències amb amics. Dissabte passat vaig anar a un acte del Milàway on feien ball, va estar molt bé i vaig gaudir d'una estona amb les meves amigues.

A: Violeta Vicente
4t ESO C
P: Judit Terrats
F: Imma Remiro

FOTOGRAFIA: SAIMA AKTER, MOMINA ABDUL-HADI, FAHIMA BEGUM 3R ESO A

La vida de un estudiante del Raval

El Raval, uno de los barrios más conocidos de Barcelona y no precisamente por buenas razones. Se le conoce como un barrio problemático donde en cada esquina te espera uno de los denominados Menas con una navaja para quitarte tu teléfono móvil.

Así es como nos ven, como un barrio peligroso. Pero no todo es así. No puedo negar que hay casos que encajan con ese cliché, pero, como todo en esta vida, este barrio tiene mucho más que contar y que ofrecer. En el Raval tenemos una riqueza en bares y restaurantes donde podemos degustar una bebida fría un día de verano o disfrutar de una comida caliente a un precio asequible.

Pese a todo lo que se dice del barrio del Raval, en este lugar me he sentido durante toda mi corta vida como en casa. Hay otra cosa que me encanta y se menciona poco al hablar de este barrio: conoces a tus vecinos y estos pueden ser incluso familia. Te encuentras a gente por la calle y te reconocen, se paran a charlar contigo sobre cómo has crecido y cómo te va la vida. Vas al bar de siempre y te tratan como si fueras familia, algo que creo que en los tiempos modernos se está perdiendo.

Cambiando de tema, pero sin desviarnos de la línea, me gustaría hablar un poco de

mi experiencia como estudiante del Raval. Estudio segundo de bachillerato en el instituto Milà i Fontanals, un centro educativo completo y con un elenco de alumnos muy diverso, lo que fomenta la comprensión y la convivencia entre personas muy diferentes.

Nunca he tenido ningún problema a lo largo de mi vida, quiero decir uno serio, como todo niño en una edad temprana he tenido la típica pelea con algún amigo en la que lo peor que se dijo fue tonto.

Retomando lo que decía anteriormente, ese concepto de familia, me gustaría explicar que soy una persona que lo ha pasado mal, he tenido y tengo problemas para comunicarme con otras personas, relacionarme con gente nueva me cuesta horrores.

Aparte de estos problemas sociales, he tenido y tengo problemas de amor propio, por el hecho de que el año pasado desarrollé lo que se conoce como alopecia general, es decir, no tengo ni cejas, literalmente soy un objetivo de bullying claro.

Yo era consciente de este hecho, tenía miedo de cómo me trataría la gente, ya que soy bastante sensible con ese tema.

Pero en vez de recibir burlas, en vez de recibir ataques, recibí apoyo y comprensión.

Puede que este barrio tenga edificaciones en pésimo estado, puede que los servicios públicos a veces fallen y puede que el nivel de vida promedio no sea lujoso, pero este barrio tiene algo que vale mucho más que lo que pueda tener un pretencioso barrio cosmopolita, tiene personas con corazón.

Concluyo este artículo dando un mensaje general: debemos estar orgullosos de vivir en el Raval, que, pese a sus problemas, es un barrio del que me enorgullece formar parte.

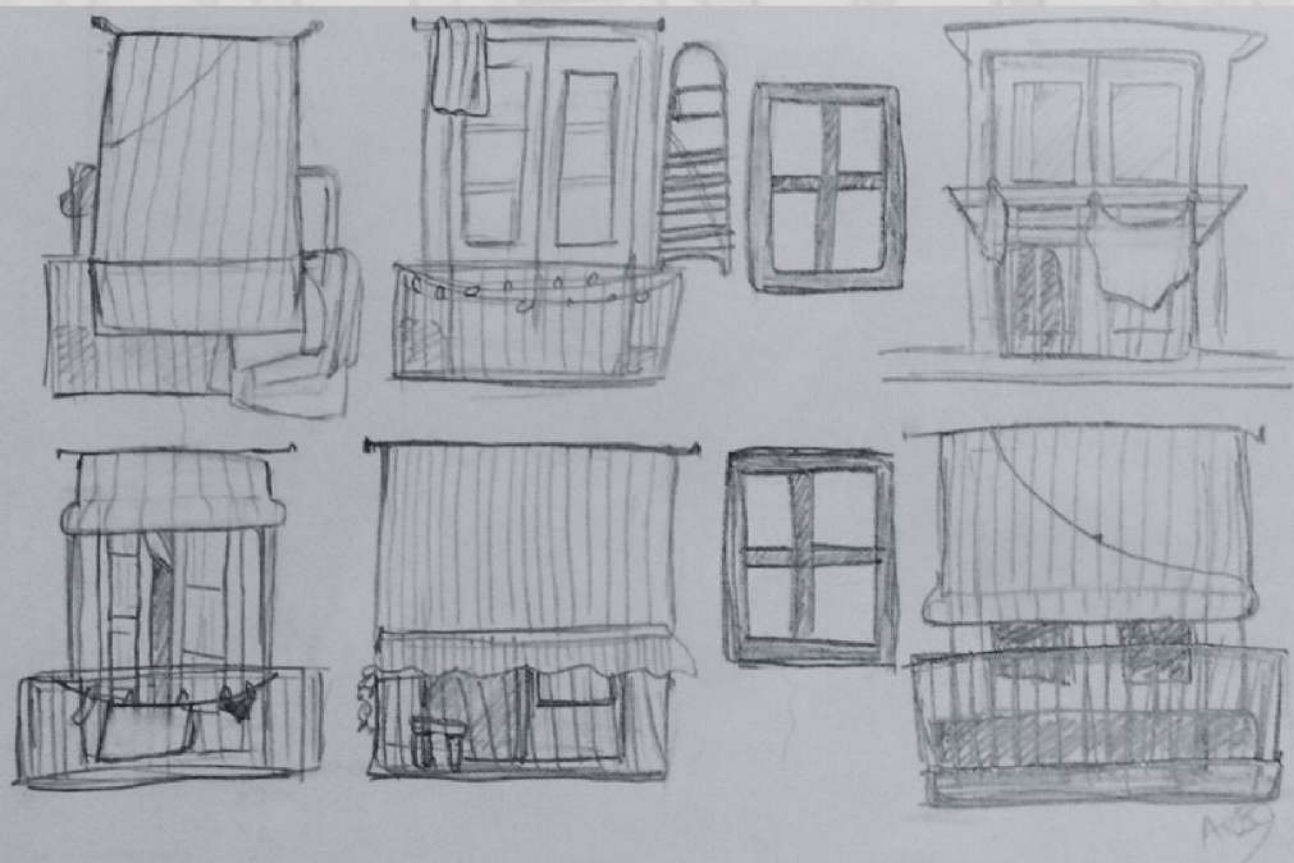
A: José Naranjo Barru

P: Núria Mor

F: Saima Akter

3r ESO A

"Finestres del Raval"
Il·lustració: Aro Barrera

Juice World

Who is Juice World?

Jarad Anthony Higgins aka Juice World was born on December 2, 1998. He was an American rapper and singer-songwriter known for his emotionally vulnerable style of music that blended elements of emo, hip hop, rock, punk and R&B.

How did he get famous?

He gained recognition with his diamond-certified single "Lucid Dreams" which is a song of his album called "Goodbye & Good riddance". He signed a recording contract with Grade A Productions and Interscope Records in 2017 and released several successful albums and mixtapes, including Death Race for Love, World on Drugs (with Future), and Legends Never Die.

He passed away on December 8, 2019, at the young age of 21 due to a drug overdose. He was traveling from Los Angeles to Chicago on a private jet when the pilot notified authorities that there were weapons and drugs onboard.

These are some collaborations that Juice World made with some famous artists:

Graduation' - Benny Blanco.

'Wasted' ft. Lil Uzi Vert.

'Hate Me' - Ellie Goulding.

'Without Me' - Halsey.

'Roses' - Benny Blanco ft. Brendon Urie.

'Fine China' - Future.

'Yacht Club' - Lil Yachty.

A: Chastin Caiga

4† ESO C

P: Aina Barracó & Ana Sánchez

F: Pitchfork and XXL

How did Juice World die?

Juice World reportedly swallowed some pills in an attempt to hide them from police, which caused him to suffer a seizure. He was rushed to the hospital but was pronounced dead shortly after arrival.

The Cook County Medical Examiner's Office later confirmed that the cause of death was an accidental overdose of oxycodone and codeine. His tragic death has been a reminder of the dangers of substance abuse and drug addiction.

More information...

Juice World was about to release his new song called "Stay High". The song has not been officially confirmed but some fans are saying that Ally Lottin (ex fiancée of Juice World) was on Instagram live streaming and during the live we can listen to a piece of the song. Unfortunately, Juice World left behind an extensive catalogue of unreleased music, with some estimates suggesting that he recorded over 2,000 songs in his short career.

The secrets of the Boulevard

A spectacular restaurant located in the heart of the vibrant culinary scene of Barcelona, 'the Boulevard' is a hidden jewel with a delicious fusion of flavors and a modern touch. My experience in this establishment and of those who have visited the restaurant recently is the sensation of having just eaten in a Michelin star restaurant but at a very affordable price.

The first time I walked into the boulevard, I was extremely impressed by all the decorations, perfectly combining charm with contemporary elegance, creating a warm and cozy atmosphere. Soft lighting and tasteful decoration contribute to the cozy and sophisticated dining room, making it an ideal place for both intimate dinners and celebration meetings.

I was pleasantly surprised with the attentive and extremely friendly service of the staff serving the menu which was impeccable. The menu had a diverse selection of dishes from different countries and flavors, each of them made with art to show the rich gastronomic heritage.

As the food started arriving, I was overwhelmed with their 'Thay salad', a perfect combination of flavours and textures. The main dish, chicken gyozas and a "paella" of spruce and prawns that was a real revelation with fresh ingredients of local origin. The second dish was the chicken Milanese that stood out with its truffle flavour and the presentations were a party for the eye. Finally, the dessert menu, where the "pecado de caramelo" was a sweet and wonderful conclusion. Moreover, the show that was in this establishment was an impressive live musical work, since the musicians and dancers gave the final touch to the experience.

In a city known for its culinary diversity, 'the Boulevard' stands out as a must-see destination for those who are looking for an authentic tasting of the gastronomic wonders of Barcelona and worldwide. I strongly recommend The boulevard, without a doubt, as it has gained a place among the best gastronomic establishments in the centre of our most beautiful and diverse city, Barcelona.

A: Maria Estella & Noor Hammadi
2n BATX C
P: Ana Sánchez
F: Boulevard web

Un mal ~~bon mal~~ radical

Actualment, molts es qüestionen si el mal radical existeix i si realment les persones poden arribar a fer mal conscient i sentir satisfacció. Anys enrere ho haurien negat, però podem estar segurs de la seva inexistència?

És que ja estava ocupada pels àrabs. En aquells temps la Gran Bretanya controlava el territori, però la situació els va superar i van cercar l'ajuda de les Nacions Unides, que per interessos particulars van voler afavorir els jueus

Hannah Arendt

Per evidenciar-ho podríem valorar el cas de la guerra entre Israel i Palestina. Aquest conflicte es remunta aproximadament a fa uns 70 anys, quan després de l'holocaust els jueus van fugir d'Europa buscant una llar i es van trobar amb un territori que encaixava amb la terra promesa de les seves escriptures. El problema?

i els van cedir la major part del territori, tot i que eren conscients que els àrabs feia segles que s'hi estaven, motiu pel qual van expressar el seu desacord. Malgrat intentar afavorir els dos bàndols i mantenir la pau, la Gran Bretanya va signar un acord amb els jueus i es va retirar de Palestina l'any 1948 després d'haver "resolt" el problema i "repartit" justament.

Aquest mateix any Israel es va declarar un estat, fet que no va agradar als països veïns i àrabs de manera que va esclatar una guerra, que va acabar amb Israel guanyant i proclamant seva la Franja de Gaza, la península del Sinai d'Egipte, Cisjordània (inclosa Jerusalem Oriental) de Jordània i els Alts del Golan de Síria i a més aquest fet va fer que milions de palestins fugissin (i fossin refugiats en altres països), i els que no ho van fer van ser expulsats, tots ells van quedar sense les seves terres, llars que van ser de les seves famílies des de fa molts anys i que fins ara no han sigut tornats als seus respectius propietaris. Els nous territoris ocupats van ser una estratègia d'Israel que va aprofitar per negociar la pau amb els països (si acceptaven els tractats de pau, Israel havia de tornar-los), avui en dia aquests tractats es troben en perill després que esclatés la guerra.

Per consegüent, aquests fets es tornen incomprendibles, ja que els jueus van viure una situació similar en l'holocaust, a més ja saben tot el dolor, sofriment que provoca, com poden ser capaços d'arrabassar a altres les seves llars, els seus éssers estimats, les seves vides...?

Tot seguit, Hannah Arendt, una filòsofa jueva, després de l'holocaust va ser enviada per un diari al judici d'un oficial nazi i mitjançant el qual va fer un estudi i va concloure que aquesta persona era mediocre, un ningú que només seguia ordres. D'aquesta manera, va néixer el concepte de la banalitat del mal de Hannah Arendt, la qual ens diu que les males accions són més per estupidesa i

ignorància que per maldat pura, per tant, nega l'existència del mal radical. Doncs jo no hi estic d'acord, com pot ser que sigui un mal per estupidesa?

**...LES MALES ACCIONS
SÓN MÉS PER ESTUPIDESA I
IGNORÀNCIA QUE PER
MALDAT PURA...**

Això només pot ser un mal radical i calculat perquè, com es poden matar persones innocents, destruir cases, hospitals i llocs sagrats per estupidesa? És que no és creïble. Tots podem entendre la feina d'un soldat, aquest fa el que fa per obediència, però i la persona que dona l'ordre?, aquesta quina excusa té? No podem continuar ignorant el fet que hi ha algú gaudint d'aquesta situació, que podríem catalogar com a psicòpata.

Respecte al conflicte, penso que no hauria d'haver anat a més fins a arribar al punt d'esclatar una guerra, considero que el que està passant actualment no és normal i és una vergonya que en ple segle XXI continuïn havent-hi guerres. Els estats no poden permetre-ho perquè la seva funció és vetllar per la seguretat, protecció i bé de les persones que hi viuen, independentment de la seva religió, creença, passat... El que és primordial és protegir el país i els seus components perquè la importància d'un país està en els seus ciutadans i el que estan aconseguint ara és que fugin palestins i jueus. Realment no puc entendre les accions de l'estat jueu perquè ells més que ningú haurien de tenir més empatia, ja que saben el que és que et facin fora de la teva llar, de

les teves terres natal, et jutgin, et meny sprein, llavors perquè estan fent el mateix amb els palestins? Els jueus van viure un genocidi i ara són ells els causants, no haurien de donar suport als palestins?

D'altra banda, el paper de la Unió Europea està sent molt hipòcrita comparada amb la guerra d'Ucraïna, ja que quan va començar no van dubtar a ajudar Ucraïna, a proporcionar-li aliments, ajudes, acollir els refugiats... han actuat en conseqüència, cosa que en aquest cas no, això es deu al fet que realment no defensen els drets humans, només actuen quan pensen que podran beneficiar-se d'alguna manera i només es mouen per l'interès econòmic, polític, i les seves ajudes, per tant, no són ni de lluny desinteressades. Tampoc es nota que a Europa hi ha uns drets humans dels quals presumeixen molt, però a l'hora de la veritat no són capaços de protegir persones que lluiten per les condicions mínimes de vida.

Per això, el que no poden fer els governs és ensenyar-nos a les institucions que la paraula és la nostra eina més forta, que per resoldre qualsevol cosa hem d'emprar el diàleg i comunicar-nos i donat el moment de la veritat ens estan ensenyant que els problemes es resolten amb armes i morts, crec que no s'adonen del missatge que estan enviant als joves. A mi sincerament m'envaeix una gran sensació de decepció perquè hi ha milers de persones (totalment innocents), involucrades en la guerra i són les realment més afectades perquè els que donen les ordres viuen en grans cases i tenen riqueses suficients per sustentar-se, però què passa amb la població civil? Aquests són els menys responsables i els més perjudicats sempre.

En definitiva, no penso que en aquest conflicte hi hagi un bàndol bo i un altre dolent, no, simplement dues ètnies que s'estan enfrontant i acabant amb els seus membres només per unes simples

terres, per més poder o només per la victòria i haver sigut “superiors”. Amb això em ve al cap la cèlebre frase de Neville Chamberlain: “En la guerra, qualsevol bàndol pot anomenar-se vencedor, però no hi ha guanyadors, tots són perdedors” la qual descriu perfectament les conseqüències d’aquesta guerra, que els dos per tal de destruir-se mútuament reduiran a cendres una zona molt sagrada per tres religions només per una qüestió d’ego o orgull. Destruiran dècades d’innovació i construcció d’infraestructures, cases, llocs públics, moriran innocents dels dos bàndols i els supervivents mai tornaran a ser els mateixos. Si de veritat existeix

“EN LA GUERRA, QUALSEVOL BÀNDOL POT ANOMENAR-SE VENCEDOR, PERÒ NO HI HA GUANYADORS, TOTS SÓN PERDEDORS”

la justícia en el món, malgrat tenir poderosos aliats, Israel pagarà per les seves accions (i també Hamàs) o bé no serà jutjada, però encara així res es mantindrà igual perquè la visió i opinió

de la gent ja no serà la mateixa i el passat no es pot canviar, per tant, hauran de conviure amb això. En canvi, respecte als palestins penso que lamentablement molts moriran, però potser si segueixen lluitant i rebent més suport puguin aconseguir l’estat que tant anhelan, i tot el sofriment haurà valgut la pena i podran recuperar el que inicialment era seu. Com a totes les guerres deixarà moltes morts, s’hauran destinat molts diners a les armes i s’hauran d’invertir diners en la reconstrucció del país. No arribo a entendre quins beneficis tindrà aquesta guerra o com acabarà. Hi haurà un genocidi i destruiran tota una cultura? Sigui com sigui, aquesta guerra (com altres) només ens deixarà pèrdues i un munt de records dolorosos. A més tampoc és una batalla justa perquè Israel té l’avantatge de ser un estat, això vol dir que té un exèrcit propi i recursos, i a sobre rep ajudes de grans potències, a diferència de Palestina (Hamàs) que necessita el finançament de l'Iraq per poder mantenir-se i lluitar.

En efecte, aquest conflicte destruirà més al món, només tindrà efectes negatius amb els quals la meua generació i les posteriors hauran de viure, i fer-se responsables de recollir els trossos i reparar-los. Per tant, podem tan sols normalitzar el mal radical? Com creuen els governs que afectarà els joves? Els hem d'ensenyar a actuar amb maldat? Clar, tots hem de dur a terme accions dolentes perquè el nostre benefici propi és més important que les greus conseqüències.

Potser molts estaran a favor de l'existència i la realització d'un mal radical, però com a adolescents hem de mantindre l'esperança que nosaltres ens haurem format partint d'uns valors i fonaments bàsics que ens permetran millorar com a societat. Estic segura que podrem demostrar algun dia que la humanitat canvia i realment apren dels seus errors.

A: Shakhzoda Bobokulova
1r BATX C

P: Jaume Cabezuelo

F: Ana Hak Miah
4t ESO D

A woman with dark hair, wearing a dark jacket and a hoop earring, is seen in profile from the back, looking out a window. The window has a metal grid and several blue bird silhouettes are stuck to the glass. The background outside the window is a colorful, abstract pattern of pink, yellow, and blue. The text 'Drets i Llibertats' is written in white on an orange speech bubble-like shape in the upper right.

Drets i Llibertats

FOTOGRAFIA: YAIZA ARCO I TERESA PUJOL IR BATX A

Coeducació

Des de fa temps al nostre institut tenim una comissió de professorat per treballar el tema de la coeducació. Ara ja fa tres cursos vam decidir donar un nou impuls i fer un projecte de canvi al nostre centre des d'aquesta perspectiva.

La coeducació és una forma d'entendre l'educació que implica bàsicament vetllar perquè cap persona de la comunitat educativa se senti discriminada pel seu sexe, gènere, orientació sexual, cultura o per la seva identitat. Volem que el nostre institut sigui un centre obert a tothom i on la gent se senti amb la seguretat de poder expressar qui és sense patir cap tipus de violència.

Des de la comissió de coeducació de professorat i, ara també, amb la comissió de coeducació de l'alumnat, organitzem diferents activitats i propostes per conscienciar tothom contra les violències masclistes i per treballar de valent perquè ningú quedi enrere.

En aquesta línia el professorat del Milà va decidir fer un pas més. Vam veure que com a claustre, necessitàvem formació i assessorament per fer millor aquesta tasca.

Vam decidir presentar la nostra sol·licitud per participar en el programa del Consorci "Escoles per la igualtat i la diversitat". Aquest és un projecte molt ambiciós i complet, ja que es planteja una formació al professorat durant dos cursos consecutius. Enguany és el nostre segon any.

Durant el curs passat el professorat va rebre formació de tipus teòrica per tal d'entendre molt bé tots els conceptes i experiències necessàries per acabar amb les violències masclistes i per

**LA COEDUCACIÓ IMPLICA
BÀSICAMENT VETLLAR PER
A QUE CAP PERSONA DE LA
COMUNITAT EDUCATIVA SE
SENTI DISCRIMINADA**

tenir tots els coneixements necessaris per abordar les violències sexistes, lgtbifòbiques, racistes, classistes i capacitistes. Des d'un abordatge interseccional vam estar treballant en les diferents estratègies a seguir per tal d'aconseguir un institut on el bon tracte entre les persones i la no-violència estigués al centre del nostre projecte de centre.

Durant aquest curs, ja estem treballant en crear un projecte concret i pensat per les necessitats específiques del Milà en aquesta línia de treball.

Estem molt il·lusionades en poder crear propostes concretes per treballar des dels currículums i també des de les nostres relacions personals en un centre obert a tothom i respectuós amb totes les diversitats.

A: Rosa Aznar

FOTOGRAFIA: SAIMA AKTER, ELISA I NINA GONÇALVES, HADI SADAQAT, MOMINA ABDUL-HADI 3R ESO A-C

Junts amb Palestina

Davant la situació actual a la franja de Gaza i Palestina, El Tauler va entrevistar la Sara Epstein, membre de l'associació Junts (jueus i palestins contra l'apartheid a Palestina) i veïna del Raval.

El Tauler: Sara, pots presentar-te als nostres lectors?

Sara Epstein: Soc jueva argentina. Vaig arribar a Europa fugint de la dictadura de Videla. Porto més de 30 anys vivint a Barcelona. Soc filòloga semítica especialitzada en hebreu i arameu, també vaig aprendre àrab. Fa uns 20 anys que porto una botiga de joies al Raval. La botiga m'ha permès conèixer gent molt interessant. Com tots els comerços tradicionals, és més que un comerç, és un punt de trobada. Últimament molta gent que veu el cartell s'hi atura i parlem sobre Palestina.

ET: I ara, ens podries explicar quan i com es va fundar "Junts"?

SE: Va ser el 2009 arran d'un altre atac israelià molt fort a la franja de Gaza(1). Diverses persones ens vam aplegar llavors i vam formar l'associació. Cinc persones jueves i cinc palestines volíem presentar-nos a la Generalitat, per demanar el cessament dels bombardejos i presentar conjuntament el nostre manifest. Entre d'altres, els membres del grup són els meus companys Salah Jamal(2), conegut escriptor palestí, i Laurent Cohen(3), traductor jueu. Tots dos viuen a Barcelona fa més de 30 anys.

ET: I la idea de treballar junts palestins i jueus era nova?

SE: No. Uns quants anys abans amb un amic palestí ja havíem fet unes declaracions amb una mirada comuna sobre la situació a Palestina. Les declaracions van ser publicades i fins i tot vam fer-ne un vídeo. Ell es diu Alex Hino(4) i ha estat portaveu de la Casa Palestina de Barcelona.

ET: Quins objectius té, l'associació?

SE: Un dels principals és denunciar que el conflicte no és de caire religiós com ens volen fer creure, sinó polític. Volem mostrar que també hi ha jueus en contra d'aquest projecte colonial. Aquestes veus crítiques existim tant fora com dintre d'Israel, i cada cop som més.

1

2

3

4

ET: Quina mena d'activitats feu?

SE: D'una banda desenvolupem una **tasca pedagògica** en diversos fòrums especialment xerrades a instituts per desmentir la narrativa més estesa en equips mixtos (palestí-jueu). És interessant que hi vagin persones de les dues comunitats perquè cadascú explica la seva vivència i la nostra convergència de mirades. També celebrem junts el Dia de la Terra Palestina (5) i fem activisme polític com quan vàrem presentar la iniciativa reixida per trencar l'agermanament de la Ciutat de Barcelona amb Tel Aviv.

ET: Quina mirada teniu sobre el conflicte a Orient Mitjà?

SE: El conflicte és el resultat d'una ocupació progressiva de territori des d'abans de la creació de l'Estat d'Israel (6) (creació que no va prendre en consideració els palestins) i l'expulsió il·legal del poble palestí de la seva terra suportada per interessos imperialistes primerament d'Anglaterra i després d'altres països.

ET: Abans de la creació de l'Estat d'Israel no hi havia problemes?

SE: Abans de la creació de l'Estat d'Israel, hi havia a tot el món àrab i musulmà importants comunitats jueves que convivien pacíficament i fins i tot es consideraven àrabs de llengua i cultura. Encara perviuen en llocs com el Marroc, Tunísia i d'altres. **Ha de quedar clar que es pot ser jueu i àrab a la vegada, ja que ens estem referint a una religió en el primer cas, i a una llengua i una cultura en el segon.** De fet, també existeixen comunitats cristianes àrabs i jueves palestines.

5

6

ET: I què va passar amb la creació d'Israel?

SE: Es va prometre un estat als supervivents de l'Holocaust, però aquests eren molt pocs. Per això es va fomentar, i continua fomentant-se, la immigració de població jueva des de les seves terres d'origen al territori palestí. Algunes vegades hi ha hagut una emigració forçada de jueus a causa de les tensions generades, i el desarrelament també és molt dolorós. Per crear un estat és necessari un territori. Des del seu inici l'Estat d'Israel ha estat expansionista i no ha respectat els límits que l'ONU li havia assignat i ha robat les seves terres als palestins.

ET: I actualment?

SE: Doncs actualment, la gent que hi neix, s'hi troba. Han passat 75 anys! Unes tres generacions. Podem parlar de "fets consumats". No té sentit dir-li a una persona que ha nascut a Israel i que els seus pares també hi han nascut, que "torni" a una altra terra perquè el seu avi era polonès. És complicat i no tinc una solució, però de cap manera es justifica el nivell tan terrible de violència que estem veient actualment.

ET: Tens alguna informació de com es viu el conflicte actual dintre d'Israel?

SE: En general la societat jueva israeliana no es planteja que pugui ser d'una altra manera. És una societat molt paranoica. Des de molt petits els israelians són adoctrinats pel sionisme que el món els persegueix i que sempre han d'estar alerta. Sempre es presenten a si mateixos com a víctimes i això al mateix temps que la deshumanització dels palestins(7). Jo conec molta gent que a primera vista semblen raonables i oberts i de cop i volta et surten amb frases com: "Ens volen exterminar" i, davant de la relació amb els palestins, perden tota la humanitat, tots els valors.

El discurs generalitzat és: "Hem d'acabar amb els àrabs perquè, si no, ells acabaran amb nosaltres"(8). És clar que hi ha una petita minoria de gent amb consciència, joves que rebutgen anar a l'exèrcit, malgrat que això comporti penes de presó(9). Ara comencen a sorgir veus crítiques, encara que siguin poques i temeroses de possibles represàlies serioses.

ET: Si tots els habitants de la regió tinguessin la mateixa religió, hi hauria conflicte?

SE: Probablement si no hi hagués diferències religioses es faria servir algun altre pretext per justificar-lo. És un conflicte polític de territori. És l'expulsió d'un grup humà per un altre.

ET: Arran dels últims fets a partir del 7 d'octubre, quina posició ha pres l'associació i quines activitats ha dut a terme?

SE: Hem participat a totes les manifestacions que es convoquen a Catalunya demanant l'alto el foc i denunciant el genocidi i hem intensificat totes les nostres activitats.

ET: Nosaltres com a alumnes, què podem fer per ajudar a la resolució del conflicte?

SE: En primer lloc heu de tenir les idees clares i conèixer els fets històrics defugint la narrativa israeliana i dels seus aliats que sempre ha estat molt esbiaixada, intentant fer creure que es tracta d'un tema d'odi religiós i negant l'existència de la història, la cultura i els drets del poble palestí i la terrible opressió i l'expulsió de les seves terres que pateix per part dels israelians amb el suport dels seus aliats, principalment dels Estats Units i Gran Bretanya i gran part de la Comunitat Europea.

Estar informats de les iniciatives com per exemple la de Sud-àfrica de portar Israel al Tribunal Suprem Internacional(10) i també de les resolucions de l'ONU que, malgrat tenir el suport de tots els països del món, no es fan efectives pel veto dels Estats Units al Consell de Seguretat i que és un patró que s'ha repetit centenars d'ocasions en els 75 anys que porta creat l'Estat d'Israel(11) i que no respon sinó als interessos de les grans potències.

7

8

9

10

11

Hauríem de reaccionar, cadascú a la nostra mida, davant de tantes injustícies tan paleses com la diàspora palestina arran de l'ocupació israeliana, expulsats d'unes terres que ocupaven fa centenars d'anys pels interessos de les grans potències a tenir-hi un aliat. Però clar, hem d'estar informats i parlar sobre el tema. Això poden fer els estudiants.

SE: Teniu com a alumnes algun grup de debat o d'estudiants?

ET: Sí, hi ha el Sindicat d'Estudiants(12), que ha organitzat xerrades i alguna manifestació.

ET: Podem comparar el conflicte a Palestina amb altres conflictes com el d'Ucraïna?

SE: Podem considerar dos aspectes: d'una banda el tractament de la (des)informació, que amaga fets històrics i contextos, i de l'altra, la gran quantitat de diners que es gasten en armes. Són quantitats increïbles que ben invertides resoldrien molts dels nostres problemes d'alimentació, habitatge, sanitat, educació. Hem de treballar per canviar aquesta societat.

ET: Una frase per concloure.

SE: Aquest conflicte apel·la a la humanitat sencera.

ET: Moltes gràcies, Sara, i ja et passarem un exemplar de la revista!

SE: Un plaer.

A i F: Maria Estella
Carolina Encarnación
2n BATX C
P: Gabriel Barragán

12

Després del Milà

FOTOGRAFIA: MANUEL SERRANO, AVRIL FARINA I LEYRE MORENO
IR BATX A

Entrevista a Elani Díaz

Un dia qualsevol, a l'hora de la sortida, amb el seu somriure desenfadat, ens trobem l'Elani Díaz, antiga alumna del Milà, i decidim entrevistar-la.

El Tauler: Hola, Elani, com va?

Elani Díaz: Hola, bon dia.

ET: Què, visitant els amics o què?

ED: Clar!

ET: Molt de lligam amb el Milà? Molts records?

ED: Sempre!

ET: I ara? A què et dediques?

ED: Ara estudio una FP bàsica al Ferran Tallada.

ET: De què?

ED: D'esport.

ET: I això com ha estat? Ha estat difícil d'entrar?

ED: Una miqueta.

ET: Per què? Demanen nota o què passa?

ED: Demanen la nota i també hi ha molta gent que s'hi vol apuntar. I és molt difícil entrar-hi.

ET: I llavors com t'ho has fet?

ED: M'han ajudat des de l'institut: l'Anna i l'Albert i tothom.

ET: Que guai!

ED: Sí.

ET: Perfecte! I ara? Estàs contenta?

ED: Molt contenta!

ET: Què et fan fer? Fas només esport o algunes altres assignatures?

ED: Faig socials, matemàtiques, català, faig pràctiques i molta educació física.

ET: Quantes hores? En quin horari?

ED: De dilluns a dijous entro a les vuit i surto a la una i mitja. I els divendres entro a les vuit i surto a les dues i mitja.

ET: I amb això et treus l'ESO i un tècnic d'esport, oi?

ED: Exactament, sí.

ET: Llavors quin és el futur? Després...

ED: Jo vull fer un grau mitjà.

ET: I del present què en penses?

ED: De moment vaig molt bé. He millorat molt el comportament i tot.

ET: També et va bé la part més acadèmica?

ED: Sí, fins i tot tinc millors notes en matemàtiques!

ET: Perfecte! I quan s'acaba?

ED: Dura dos anys.

ET: I ja estàs acabant el primer?

ED: Exactament!

ET: Alguna cosa que recomanar a la gent del Milà? Val la pena això d'un PFI d'esport?

ED: Val molt la pena. No passes sis hores assegut sempre a la cadira. Fas molta educació física, et mous molt i anem molt d'excursions també.

ET: Ah, sí? I el Ferran Tallada on cau?

ED: La línia 3 fins a Vallcarca i després el 22 al Carmel.

ET: Una mica lluny, oi?

ED: Sí, una miqueta. Però val la pena.

ET: Doncs molt bé, moltes gràcies i molt d'èxit.

ED: A tu, de res.

A: Gabriel Barragán

F: Elani Díaz

Racó matemàtic

FOTOGRAFIA: PEXELS

El Club de Mates

El Club de Mates no és només un espai per practicar equacions, sinó una aventura matemàtica plena d'emoció i diversió! Cada setmana, durant mitja hora, ens reunim per submergir-nos en un món de jocs de granotes que posen a prova la nostra agilitat mental, reptes Cangur que ens fan suar la neurona i enigmes matemàtics que ens captiven amb el seu misteri.

Per a mi, el Club de Mates és més que una simple activitat, és una comunitat d'apassionats per les matemàtiques que troben en aquest espai un lloc per aprendre, créixer i divertir-se. Considero que la seva existència és fonamental, ja que ens permet explorar la bellesa de les matemàtiques d'una manera lúdica i accessible, aprofundint en conceptes complexos de manera amena i motivadora.

Personalment, el Club de Mates m'ha aportat moltíssim. He après a apreciar les matemàtiques d'una manera que mai abans havia imaginat, he desenvolupat la meua capacitat de resoldre problemes i he guanyat confiança en les meves habilitats matemàtiques. A més, he fet grans amics amb qui compartir la meua passió per les xifres.

T'animem a unir-te al nostre Club de Mates! No cal ser un expert en matemàtiques, només cal tenir ganes de passar-ho bé i descobrir el potencial que amaga aquesta fascinant disciplina. Vine a compartir la teua passió per les xifres, les formes i les estratègies. Deixa't sorprendre per tot el que pots aprendre i gaudir en aquest espai únic.

ELS PREMIS CANGUR

Durant la cerimònia de lliurament dels premis literaris, el dia de Sant Jordi també vam recitar un poema sobre nombres i es van premiar les persones amb millors puntuacions a les proves Cangur, que aquest curs són:

1r ESO

Alícia M. Anglada *
Daniel R. Domínguez *

2n ESO

Miguel Rincón *
Matheus Bonifacio

3r ESO

Oriol Campdelacreu
Talha Shahzad *

4 ESO

Ander Romero*
Flora Eldar

1r Batxillerat

Andrew Pérez
Martí Tineo

2n Batxillerat

M. Fahad Mahmoud
Iman Shahzad

*Membres del club de mates

A: Yoel Matias Velez Moreira

Tiago Le Roux Esteller

2n ESO D

P: Gabriel Barragán

Math challenge

In each issue of the "El Tauler," we will propose a mathematical challenge. If you take it on, send us your responses and we will publish the best ones.

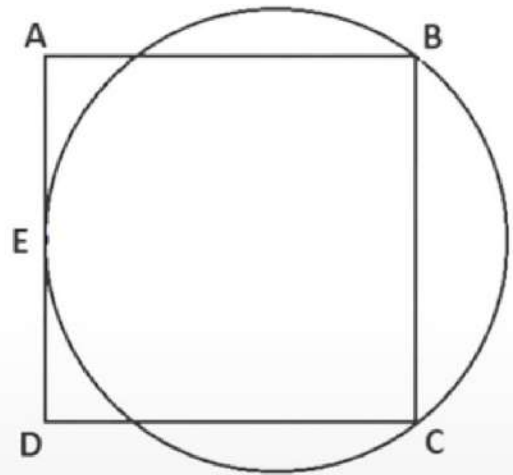
Geometry

One of the oldest and most studied branches of mathematics is Geometry. It has been so linked to thought and philosophy that Plato himself had inscribed on the frontispiece of his Academy: "He who does not know geometry, let him not enter".

Despite the magnitude of Descartes' work, geometric thought resists being squeezed in Analytical Geometry and the synthetic approach survived this reductionist attempt for many centuries. Much later Klein amplified the concept of geometry using Group theory and later on, Husserl delighted us with his writing "The origin of geometry" where he studied the origin of this science as a symbolic institution.

It's a shame that the discipline and the cultural edifice that geometry represents is so underrepresented in our curriculum in favor of other more "useful" knowledge.

Having said that, we challenge you to solve the following geometric problem:

Which is greater, the length of the circumference or the perimeter of the square?

Point E divides the side of the square into two equal parts.

Send your answer to revista.mila@insmilabcn.cat with the subject "Geometry". Don't forget to write your name and grade.

A: Gabriel Barragán

FOTOGRAFIA: SAIMA AKTER, MOMINA ABDUL-HADI, ZIBO ZHU
3R ESO A-C

Uneix-te a
El Tauler!

FOTOGRAFIA:
MOMINA ABDUL-HADI, SAIMA AKTER I ZIBO ZHU
3R ESO A-C

Col·labora amb nosaltres a la teva manera.
Contacta'ns a: revista.mila@insmilabcn.cat